

IV TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Jr 1:4-5.17-19)

Lugemine prohvet Jeremija raamatust:

Juuda kuninga Joosija ajal tuli mulle Issanda sõna ja ta ütles: “Veel enne, kui ma sind emaihus vormisin, ma tundsin sind, ja enne, kui sa emaihusast väljusid, pühitsesin ma sind ja panin su rahvaile prohvetiks. Sellepärast võõta oma niuded, astu ette ja kuuluta neile kõik, mida mina sul käsin öelda. Ära kohku nende ees, et mina ei peaks sind nende ees kohutama. Ja vaata, mina teen su täna kindlustatud linnaks – raudsambaks ja vaskmüüriks kogu maa vastu, Juuda kuningate ja nende nõunike, preestrite ja kogu maa rahva vastu. Nemat võitlevad sinuga, kuid nad ei saa sinust võitu, sest mina olen sinuga, ütleb Issand, ja mina päästan su”.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 71:1-2. 3-4. 5-6. 15.17)

R: Sinu õiglusest kuulutab mu suu.

Issand, sinu juures ma otsin pelgupaika,

ära lase mul jääda häbisse!

Oma õigluses päästa mind ja tee mind vabaks,

pööra oma kõrv minu poole ja aita mind.

R:

Ole mulle kindlaks kaljuks, kuhu võin aina tulla.

Sina oled töötanud, et sa aitad mind,

sina oled mu kalju ja mu mägilinnus.

Issand, päästa mind ülekohtuse käest.

R:

Sest sinu peale ma olen lootnud

mu noorusest saadik.

Sinule olen toetunud emaihusast peale –

sellest ajast, kui sa mind tema ihust valla päätsid.

R:

Minu suu kuulutab sinu õiglusest,

sinu lunastusest päevast päeva.

Jumal, sina oled mind õpetanud mu noorusest peale,
veel tänagi kuulutan ma sinu imetegudest.

R:

(Teine lugemine 1Ko 12:31 – 1Ko1 3:13)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, taotlege suuremaid vaimuandeid ja ma näitan teile veel ülevama tee. Kui ma räägiksin inimeste ja inglite keelt, aga mul ei oleks armastust, siis ma oleksin nagu kumisev vask ja kõlisev kuljus. Ja kui mul oleks prohvetianne ja ma teaksin kõiki saladusi, kui ma mõistaksin kõik ära ja mul oleks kogu usutäius nii, et ma võiksin mägesid teisale tõsta, aga mul ei oleks armastust, siis poleks minust midagi. Ja kui ma kogu oma vara ära jagaksin ja annaksin oma ihu ära põletada, aga mul ei oleks armastust, siis ei oleks mul sellest mingit kasu. Armastus kannatab kaua, armastus on helde, tema ei kadesta, ei kelgi ega hoople, ta ei käitu inetult ega otsi omakasu. Tema ei saa vihaseks ega meenuta kurja, tal ei ole rõõmu ülekohtust, aga tõe võidu üle on ta rõõmus. Tema kannatab kõik välja, usub kõiges, loodab kõiges, talub kõike. Armastus ei lõpe ialgi.

Prohvetiennustused – need saavad kord otsa, keeltega rääkimine – see lakkab, teadmine – seegi osutub asjatuks. Sest puudulik on meie teadmine ja puudulik meie ennustamine, aga kui tuleb täiuslik, siis jääb puudulik kõrvale. Kui ma olin väeti laps, siis ma rääkisin nagu väike laps, mõtlesin nagu väike laps, arutlesin nagu väike laps. Aga kui ma sain meheks, siis jätsin lapse kombed kõrvale. Praegu me näeme hägust kujutist, otsekui peeglist, siis aga palgest palgesse. Praegu ma mõistan puudulikult, siis aga täieni, nii nagu Jumalgi mind täieni mõistab. Ent nüüd jääb usk, lootus ja armastus – need kolm, aga suurim neist on armastus.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6:63b. 68c)

Halleluuja. Issand, sinu sõnad on Vaim ja elu,
Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 4:21-30)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus Naatsareti sünagoogis rahvale: “Täna on kirjasõna teie kuuldes täide läinud.” Ja

tema kõne oli kõigile meeltemööda ja nad imestasid nende armu sõnade üle, mis ta rääkis, kuid nemad ütlesid: “Kas see pole mitte Joosepi poeg?”

Siis Jeesus ütles neile: “Küllap te nüüd ütlete mulle vanasõna: arst, aita iseennast! Tee kõike seda, millest me oleme kuulnud sind Kapernaumas teinud olevat, ka siin oma kodukohas!” Ja Jeesus ütles: “Tõesti ma ütlen teile: ühtki prohvetit ei võeta vastu tema kodukohas. Tõesti ma ütlen teile: palju oli lesknaisi Iisraelis Eelija päevil, kui taevas oli lukus kolm aastat ja kuus kuud, nii et suur nälg oli üle kogu maa, kuid Eelijat ei läkitatud kellegi juurde nende seast, vaid Sareptasse Siidonimaal, ühe lesknaise juurde. Ning palju oli pidalitõbiseid Iisraelis prohvet Eliisa ajal, kuid keegi ei saanud puhtaks, kui vaid Naaman, see süürlane.”

Seda kuuldes läksid sünagoogis olijad raevu. Nad tõusid püsti ja ajasid ta külast välja ning viisid järsaku servale, millel nende küla asus, et teda sealt alla kukutada. Aga Jeesus läks nende keskelt läbi ja kõndis oma teed.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mille alusel saab kõige paremini ette öelda, kuidas hakkab keegi tulevikus käituma? Psühholoogid on sellele küsimusele ammu vastuse leidnud: kõige paremini saab ennustada inimese käitumist tulevikus selle järgi, kuidas ta on käitunud minevikus. Seejuures tuleb siiski meeles pidada üht asjaolu: psühholoogid teevad oma tähelepanekud inimeste põhjal, kes tulevad nende juurde probleemidega, sest endaga tasakaalus olijatel puudub ju vajadus abi otsida ja oma hingeseisundeid kirjeldada.

Kuid seda peaksid nii psühholoogid kui üldse mõistlikud inimesed olema tähele pannud, kui võimatu on lapse kohta ette öelda, kuidas tema elu edaspidi kulgeb, missuguseid arenguid peab iga konkreetne isik läbi tegema. Nii saab mõnestki ulakast poisist tubli inimene, ning viksist ja viisakast võib kasvada külmavereline kurjategija. Kui me ennustame teise inimese tulevikku ainult hetkeolukorra pinnal, siis võib meil olla õigus, aga võime ka rängalt eksida.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, nüüd tahan ma teie käest midagi küsida: miks te kõik peate mind rumalaks ja mind vihkate?

Ah soo, te ütlete nüüd, et te ei peagi mind rumalaks, ei vihka mind ega mõista, miks ma üldse niimoodi räägin?

Kuid tuletage nüüd hetkeks meelde, mida te neid minu ootamatuid sõnu kuuldes või lugedes mõtlesite? Kas arvasite, et ma olen hulluks läinud? Või et kümblen enesehaletsuses ja üritan kaastunnet välja pigistada? Või saite lausa pahaseks ja ühmasite endamisi, et miks peaks mingi vaimulik olema nii tähtis, et ta vääriks üldse nii tugevat sentimentit nagu vihkamine?

Eks ma liialdasingi meelega, lootes, et ehk suudate te selle kogemuse pinnal paremini ette kujutada, kuidas võisid end tunda Naatsareti linna elanikud, kui Jeesus neile sõnu suhu panema hakkas, nagu ta ütles: “Küllap te nüüd ütlete mulle vanasõna: arst, aita iseennast! Tee kõike seda, millest me oleme kuulnud sind Kapernaumas teinud olevat, ka siin, oma kodukohas! Tõesti ma ütlen teile: ühtki prohvetit ei võeta vastu tema kodukohas...”

Aga... aga keegi polnud ju veel midagi halba tema kohta öelnud! Kuidas suhtus Naatsareti linn Jeesusesse enne neid tema sõnu? Kas selle elanikel oleks tema suhtes üldse nii tugevaid tundeid olnudki? Tema kohta ei olnud ju veel päris selge, kes ta on – ja teisalt näis ta oma kodulinna elanikele lihtsalt liiga tuttav, et olla midagi nii salapäraseks nagu Messias nende arvates oleks pidanud olema. Pigem olid kõik kahevahel, ja võib uskuda, et Jeesus oleks rohkeid imesid tehes paljusid neist enda poole võitnud. Kuid ka teisipidi oleks olukord olnud problemaatiline, sest kui Jumala Poeg ja Messias kord juba ise ütles, et prohvetit ei võeta vastu tema kodukohas, siis kas tema kodukoha rahvale jäänukski muud võimalust?

Armsad õed ja vennad, Jeesus oli Jumala ainusündinud Poeg ja võis paljutki endale lubada, kuid meile ei ole Jumal seda väge andnud, et suudaksime raevunud rahvamassist viga saamata läbi jalutada või kolmandal päeval päris ihulikult surnuist üles tõusta. Sellepärast oleks mõttekas oma võimeid asjakohaselt hinnata ja mõista, et meil ei ole võibolla kõige targem teisi inimesi enda vastu üles keerata, isegi kui me peaksime ära aimama nende kahtlused meie suhtes.

Jumala ilmutuses on aga rohkesti kihistusi, ja nii nagu lapse kohta on raske ette öelda, mis temast tulevikus saab ja kelleks ta kujuneb, nii on raske ette öelda ka seda, kuidas me ise elukogemuste kasvades Jumalast ja tema ilmutusest aastate pärast aru saama hakkame. Igal juhul on tänane evangeelium heaks näiteks selle kohta, et Jumalaga suheldes peame olema kõigeiks valmis. Aamen.